

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

w sprawie skargi p. na działania Prezydenta Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. na działania Prezydenta Miasta Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

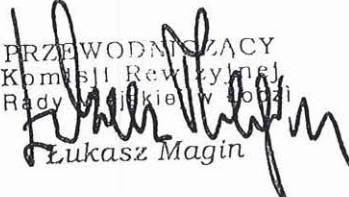
§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

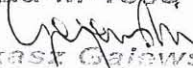
§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz KACPRZAK

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Rewizyjna
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Rewizyjnej
Rady Miejskiej w Łodzi

Lukasz Magin

Projekt zgodny z przepisami prawa,
opinięję pozytywnie
pod względem formalno-prawnym
RADCA PRAWNY
Łd-M-1638

Lukasz Gajewski

Załącznik
do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia

UZASADNIENIE

W dniu 21 września 2017 roku do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga]
na Prezydenta Miasta Łodzi w sprawie świadczenia
pielęgniacyjnego.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska
w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi.

Żonie Skarżącego decyzją Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 2009-12-09 znak:
SOC.II.8180/043319/09/023124/000007/09 zostały przyznane świadczenia rodzinne na
czworo dzieci, w tym na jedno dziecko na okres od 2009-11-01 do 2010-10-31.

W dniu 2010-12-08 w Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi żona Skarżącego złożyła
oświadczenie, z którego wynikało, iż córka wyprowadziła się z domu w dniu 2009-10-09,
następnie od miesiąca kwietnia do września 2010 r. mieszkała z matką oraz ponownie
wyprowadziła się w dniu 2010-09-15.

Zgodnie z art. 27 ust 2 ustawy z dnia 28.11.2003 r. o świadczeniach rodzinnych (tekst
jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1952), jeżeli dziecko nie pozostaje we wspólnym
gospodarstwie domowym z obojgiem rodziców, świadczenia rodzinne wypłaca się temu z
rodziców, pod którego opieką dziecko się znajduje. W związku z tym, że matka nie
sprawowała bezpośredniej opieki nad dzieckiem w dniu 2010-12-08 wznowiono
postępowanie w sprawie w/w decyzji.

W dniu 2010-12-14 do Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi wpłynęły wyjaśnienia
matki z dnia 2010-12-13 z informacją, że dziecko nie mieszka z matką od 2010-10-20.
Dodatkowo zostało dołączone oświadczenie córki z dnia 2010-12-13 potwierdzające w/w
fakt.

W dniu 2010-12-20 do Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi zgłosiła się córka, która
udzieliła wyjaśnień dotyczących przesłanego przez matkę oświadczenia. Córka stwierdziła,
iż oświadczenie z dnia 2010-12-13 nie jest napisane przez nią, a podpis został złożony przez
młodszą siostrę. Oświadczyła również, iż matka kontaktowała się z nią telefonicznie, prosząc
o podpisanie oświadczenia, aby nie oddawać nienależnie pobranego świadczenia. Córka
oświadczyła, że mieszka ze swoim ojczymem od 2009-10-05.

Decyzją Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 2010-12-29 znak:
SOC.II.8180/043319/09/023124/0000018/10 uchylono decyzję z dnia 2009-12-09 znak:
SOC.II.8180/043319/09/023124/000007/09 oraz wydano decyzję ustalającą prawo
do świadczeń rodzinnych na troje dzieci. Natomiast ze względu na w/w okoliczności
odmówiono prawa do świadczeń rodzinnych na jedno dziecko. Ponadto w dniu 2011-01-04
wpłynęło pismo z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej Filia Łódź-Górna z dnia 2010-12-
28 informujące, iż w oświadczeniach matki składanych w wywiadach przeprowadzonych w
2010 roku, wskazane są różne okresy zamieszkiwania córki z matką.

W dniu 2011-01-17 matka złożyła odwołanie od w/w decyzji do Samorządowego
Kolegium Odwoławczego dołączając kolejne oświadczenie córki (datowane na 2010-12-13),
różniące się zarówno treścią, jak i wzorem podpisu córki od oświadczenia, które matka
dostarczyła w dniu 2010-12-14.

W dniu 2011-01-18 córka oświadczyła, iż okazane jej oświadczenie dołączone do odwołania nie jest przez nią podpisane i uznała podpis za fałszywy. Podtrzymała także swoje poprzednie stanowisko, że wyprowadziła się z domu w dniu 2009-10-05.

Decyzją z dnia 2011-02-24 znak: S.K.O. 601/2011 (wpływ 2011-03-11) Samorządowe Kolegium Odwoławcze uchyliło w/w decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy decyzją z dnia 2011-04-11 ponownie ustalono świadczenia na troje dzieci oraz odmówiono na jedno dziecko.

Żona Skarżącego w dniu 2011-04-27 złożyła kolejne odwołanie od w/w decyzji podtrzymując zdanie, iż córka wyprowadziła się w dniu 2010-10-20.

Decyzją z dnia 2011-06-01 (wpływ 2011-09-01) Samorządowe Kolegium odwoławcze uchyliło w/w decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Z oświadczenia córki z dnia 2011-09-21, wynika, iż oświadczenie z dnia 2010-12-13 nie jest napisane przez w/w, a podpis jest fałszywy. Córka podtrzymała swoje stanowisko, iż wyprowadziła się z domu w dniu 2009-10-05.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi wydało decyzję z dnia 2011-09-28 znak: SOC.II.8180/043319/09/023124/000005/11, w której ostatecznie przyznano świadczenia rodzinne na rzecz trójki dzieci na okres od 2009-11-01 do 2010-10-31 oraz odmówiono prawa do świadczeń na jedno dziecko od 1 listopada 2009. Decyzją z dnia 2011-11-21 znak: SOC.VI.3328-1/023124/599/2011 uznano, iż świadczenia za okres od 2009-11-01 do 2010-10-31 na córkę są świadczeniami nienależnie pobranymi.

Żona Skarżącego w dniu 2011-12-12 złożyła odwołanie od decyzji o nienależnie pobranych świadczeniach na córkę do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją z dnia 2012-01-31 znak: SKO.6027/2011 (wpływ 2012-03-01) utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji.

Prezydent Miasta Łodzi ustalił prawo do świadczenia pielęgnacyjnego na jedno z dzieci następującymi decyzjami: z dnia 2007-08-02 znak: FR-US 8121-2/019069/07/023124/000009/07 na okres od 2007-09-01 do 2008-06-30, z dnia 2008-11-25 znak: SOC.II.8121-2/044293/08/023124/000009/08 na okres od 2008-07-01 do 2008-08-31, z dnia 2008-11-25 znak: SOC.II.8121-2/044296/08/023124/0000010/08 zmieniona decyzją z dnia 2009-05-18 znak: SOC.II.8181-2/044296/08/023124/000001/09 na okres od 2008-09-01 do 2009-10-31, ustalając, iż zostały spełnione kryteria określone w ustawie o świadczeniach rodzinnych.

W dniu 2010-01-12 do Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi wpłynęła umowa-zlecenie z "Łódzkiego Domu Kultury". Na podstawie w/w dokumentu ustalono, że żona Skarżącego wykonywała pracę w okresie od 2008-04-12 do 2008-04-13. Ponadto w dniu 2010-01-18 do Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi wpłynęła informacja z firmy "Sieci Partner", z której wynika, iż żona Skarżącego była zatrudniona w w/w firmie w okresie od 2008-05-26 do 2008-12-31.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28.11.2003 r. o świadczeniach rodzinnych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1952), świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przysługuje:

1. matce albo ojcu,
2. opiekunowi faktycznemu dziecka,
3. osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,

4. innym osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności - jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

W związku z tym, iż żona Skarżącego podjęła zatrudnienie w trakcie pobierania świadczenia pielęgnacyjnego, decyzją z dnia 2010-02-03 znak: SOC.VI.3328-1/023124/90/2010 zmieniono prawo do świadczenia pielęgnacyjnego na okres od 2007-09-01 do 2008-04-11, decyzją z dnia 2010-02-03 znak: SOC.VI.3328-1/023124/90/01/2010 odmówiono prawa do świadczenia pielęgnacyjnego w okresie od 2008-07-01 do 2008-08-31, decyzja z dnia 2010-02-03 znak: SOC.VI. 3328-1/023124/90/02/2010 odmówiono prawa do świadczenia pielęgnacyjnego w okresie od 2008-09-01 do 2009-10-31 oraz uznano powyższe świadczenia za nienależnie pobrane w łącznym okresie od 2008-04-12 do 2009-10-31.

Żona Skarżącego w dniu 2010-03-04 złożyła odwołanie od decyzji orzekających o nienależnie pobranym świadczeniu pielęgnacyjnym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją z dnia 2010-04-07 znak: S.K.O. 1277/2010 (wpływ 2010-04-27) stwierdziło uchybienie terminu do wniesienia odwołania.

W konsekwencji skargę w całości uznaje się za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi informuje, że: W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Rewizyjnej
Rady Miejskiej w Łodzi

Lukasz Magin